

1560 HOEILAART
Albert I-laan 5

28 januari 1998

Beste meter en peter,

Deze brief schrijf ik u vanuit een kamer in het ziekenhuis waar mijn moeder moeizaam herstelt van een zware operatie. Nauwelijks vierentwintig uur geleden heb ik India verlaten. En toch zijn de kindergezichten die me daar dagenlang omringden, op die korte tijd haast vervaagd tot verre herinneringen aan een andere wereld, waar het goed leven was.

Ditmaal was het de beurt aan David, mijn geadopteerde zoontje van twaalf, om terug te keren naar zijn roots, zijn wortels. Het greep hem duidelijk aan, de mensen weer te zien die hem vertroeteld hebben toen hij klein was. Gezichten, namen borrelden op uit zijn geheugen, 'oude' verhalen over India kregen opeens kleur en leven. Maar vooral maakte David nieuwe vrienden. Zo was er Pravin, een jongetje in Sangamner. Met tekens, blikken en gebaren, in een Esperanto dat ze zelf uitvonden, hebben ze samen gespeeld en gepraat en de boel op stelten gezet en elkaar hun verhaal verteld. Op een avond, net voor het eten, kwam David naar me toe, in gedachten verzonken. "Mama", zei hij, "da's toch erg voor Pravin. Allebei z'n ouders zijn daarboven..."

Het verschil in taal, in cultuur, in opvoeding... de kloof tussen Oost en West... Allemaal grottemensenwoorden die niet voorkomen in de taal van kinderen. Ik heb gezien hoe die twee kereltjes, zo verschillend en toch zo 'hetzelfde', dag in dag uit bruggen van vriendschap bouwden, over alle verschillen heen, en samen gelukkig waren.

Hier, in het ziekenhuis, is een ogenblik van pijn gekomen. Ondanks het glimmende chroom en de glanzende spitstechnologie, zijn het leven, het lijden, de dood voelbaar aanwezig in de lange gangen waar licht en geluid gedempt zijn. Zo verschillend, en toch... zo hetzelfde als ginder.

Vershillend, gelukkig maar! Want de danteske taferelen die ik zag in sommige Indiase hospitalen, kan ik niet vergeten. Net zo min als het beeld van de jongen die thuis lag te sterven aan tuberculose... In een lemen hut, haast onzichtbaar door de rook van het vuur waarop het avondeten werd bereid... Een uitgemergeld lichaam op de blote grond. Maar uit

zijn ogen straalde een sereniteit die me de adem afsneed. Een sereniteit die bij mij talloze vragen opriep over de manier waarop wij denken over en omgaan met de dood, de manier waarop wij met de dood leven of ze wegcijferen.

Verschillen en gelijkenissen!

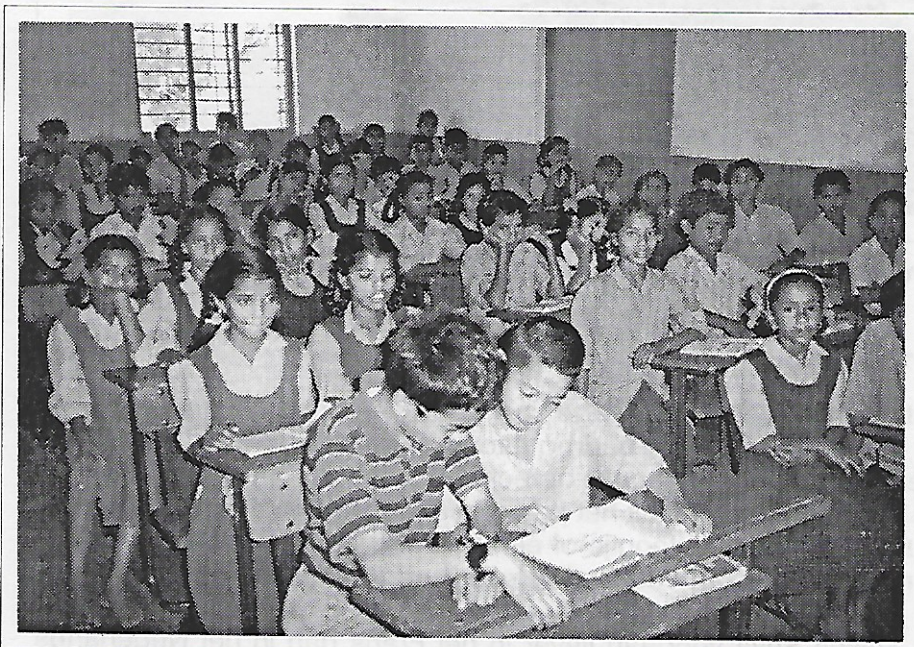
In vele opzichten mogen wij ons gelukkig prijzen dat we hier leven.

Maar... misschien niet in alle opzichten.

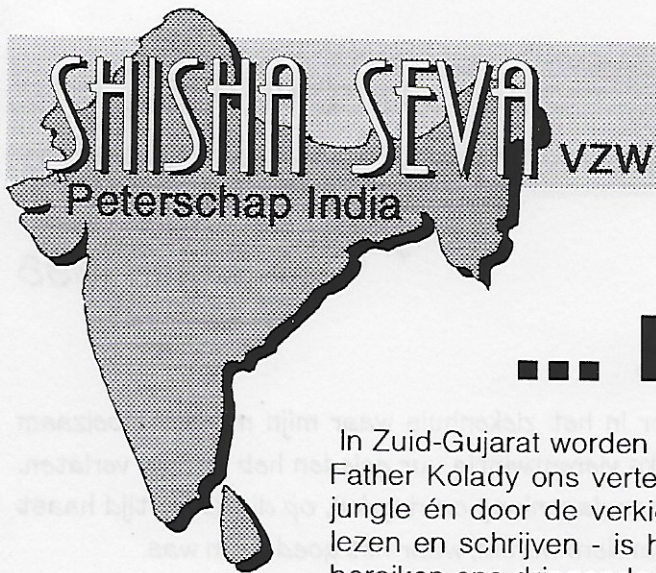
Vanavond wens ik ons, dat wij sereniteit zouden vinden of verwerven.

Van harte,

Monique

David en Pravin op de schoolbank: zo verschillend, zo gelijkend.

... I had a dream...

In Zuid-Gujarat worden de Adivasis (de autochtone bevolkingsgroepen waarover Father Kolady ons vertelde) meer dan ooit bedreigd door de ontginning van de jungle én door de verkiezingen die nu in India bezig zijn. Alfabetisering - leren lezen en schrijven - is hun enige uitweg. Vanwege de lokale verantwoordelijken bereiken ons dringende, zelfs dramatische oproepen. Zij vragen de middelen om diep in de jungle hele kleine schooltjes te beginnen...

...en stel u nu eens voor, dat ieder van ons één persoon kon vinden die deze oproep positief beantwoordt, dan zou...

...I had a dream...

Nadenken lukt veel beter met een volle maag, dus...

Even héél praktisch...

- Sedert een jaar bedraagt de maandelijkse bijdrage voor het peterschap 400 frank. Mogen wij de 'anciens' die er nog niet toe kwamen dit bedrag aan te passen, vriendelijk vragen dat een van de volgende dagen wél te doen? Met onze oprechte dank!
- Mocht u om welke reden dan ook besluiten uit het peterschap te stappen, dan zou het ons erg veel plezier doen als u dat met een telefoontje of een briefje even aan ons zou melden. Het biedt ons immers de mogelijkheid om voor uw petekind een andere peter of meter te zoeken.
- En als u de brieven van Shisha Seva voortaan liever in het Frans dan in het Nederlands ontvangt, geef ons ook dan even een seintje, via de post of telefonisch op 03/236.01.48.